

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy České republiky k Návrhu vyhlášky o podrobnostech nakládání s některými výrobky s ukončenou životností
Č. J.	45/2021
DATUM ZPRACOVÁNÍ	28. června 2021
KONTAKTNÍ OSOBA	Dagmar Endrlová
TELEFON	225 279 603
E-MAIL	dendrlova@spcr.cz

Navrhovaná právní úprava naprosto nereflektuje základní tezi definovanou v minulosti pro výrobky s ukončenou životností (VUŽ). Vždy bylo MŽP tvrzeno, že VUŽ budou řešeny v rámci tzv. zjednodušeného režimu odpadů. Bohužel tak, jak je návrh vyhlášky koncipován se z nakládání s VUŽ stává daleko větší administrativní zátěž, než nakládání s odpady. Problematický je zejména rozsah požadovaných evidencí a dokládání všech možných skutečností, které např. původce odpadů dokládat nemusí. Doposud zaběhlý systém, kdy se z VUŽ stává odpad až u zpracovatele, který jako první začíná vést evidenci je nahrazen nepřehledným systémem, který výrobce a KS vlastně staví do role původce odpadů s rozsáhlou evidenční povinností.

Reálným dopadem tohoto návrhu je jednoznačné navýšení administrativní a finanční zátěže, které je v mnoha případech zcela zbytečná, protože v praxi nepřináší žádný pozitivní dopad na systém nakládání s VUŽ.

Za zmínku stojí i důležitá skutečnost, že RIA k této vyhlášce byla zpracována pouze s omezenou skupinou KS a o spolupráci nebyl požádán žádný další subjekt, vč. výrobců plnících své povinnosti v rámci individuálního systému.

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. K materiálu obecně

Materiál pokrývá rozsah problematiky v souladu s § 1 návrhu vyhlášky. Navržené přístupy, pravidla a procesy sebou přinášejí zásadní dopad na administrativní zátěž zapojených subjektů a zvýšení nákladů spojených s realizací rozšířené odpovědnosti výrobců, a to jak z pohledu samotných výrobců, tak kolektivních systémů. Je žádoucí a ve veřejném zájmu, aby nedocházelo ke zmnožení definovaných povinností a současně, aby byla evidence jak výrobků s ukončenou životností, tak odpadů z nich pravdivá, resp. aby orgány státní správy měly k dispozici pravdivé a komplexní informace.

Tento veřejný zájem však neomlouvá nehospodárné zvyšování nákladů na provádění duplicitních či neefektivních činností požadovaných návrhem předložené vyhlášky.

Tato připomínka je zásadní.

2. K materiálu obecně

Návrh vyhlášky, je značně rozsáhlý a zejména v tabulkové části poměrně nepřehledný. Bylo by vhodné zvážit, zda některé oblasti celkově nezjednodušit tak, aby byla vyhláška jednoznačně pochopitelná a srozumitelná pro subjekty, které se jí mají řídit.

Tato připomínka je zásadní.

3. K materiálu obecně

Navrhujeme v názvu vyhlášky slovo „některými“ nahradit slovem „vybranými“.

Zákon č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností (dále jen „zákon o VUŽ“) pravidelně operuje s pojmem „vybrané výrobky“, nikoliv s pojmem „některé výrobky“. Název v upraveném znění lépe vystihuje určení vyhlášky.

Tato připomínka je zásadní.

4. K materiálu obecně

Pro přehlednost navrhujeme k názvu paragrafu připojit též odkaz na paragraf a odstavec, který je daným ustanovením prováděn, např. (K § 13 odst. 4 zákona). Takovýto odkaz je v souladu s Čl. 30 odst. 8 Legislativních pravidel vlády v účinném znění: *„Součástí nadpisu paragrafu prováděcího předpisu (nařízení vlády, vyhláška) může být i odkaz na paragraf zákona, k jehož provedení příslušný paragraf prováděcího předpisu slouží. Odkaz se vyjádří tímto textem: „(K § ... zákona)“; tento text se umístí pod označení příslušného paragrafu prováděcího předpisu a je-li pod označením paragrafu prováděcího předpisu umístěn nadpis podle odstavce 5, umístí se odkaz pod tento nadpis.“*

Navrhujeme tedy připojit odkaz např. v § 2 **Požadavky na informační kampaně v rámci osvětové činnosti** (K § 13 odst. 4 zákona)

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

5. K § 2

Navrhujeme doplnit nový § 2 odst. 6 dle níže uvedeného:

(6) Rozsah informačních aktivit v daném roce musí odpovídat minimálně 2 % z celkových nákladů vynaložených na plnění povinností stanovených zákonem pro zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění výrobků s ukončenou životností, informování konečného uživatele o zpětném odběru a další povinnosti s tím související.

Odůvodnění:

Zákon v § 13 odst. 4 předpokládá, že vyhláška stanoví i rozsah informačních povinností, nicméně návrh vyhlášky toto neobsahuje. Důvodová zpráva i RIA uvádí, že v rozsahu informačních aktivit na trhu panují značné rozdíly. Navrhované znění § 2 nenaplnuje cíl uvedený v RIA: „zvýšení informovanosti spotřebitelů o vhodných způsobech nakládání a odstraňování výrobků s ukončenou životností, jakož i o nepříznivých dopadech na životní prostředí vyplývajících z jejich odstraňování mimo místa k tomu určená nebo z jiných nevhodných způsobů jejich odstraňování“.

Je proto třeba nastavit ověřitelné měřítko rozsahu informačních kampaní – 2 % z celkových nákladů vynaložených na rozšířenou odpovědnost výrobce v daném roce. Navrhovaným způsobem bude minimální hranice poměrná – větší subjekty mají vyšší náklady, a tudíž budou muset vynaložit vyšší náklady na osvětovou činnost. Tímto bude zajištěno, že nedojde k zásadně rozdílnému plnění této povinnosti ani z důvodu působení tržních sil nebude vytvářen tlak na omezování osvětové činnosti a souvisejících nákladů.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 2 odst. 1

Navrhujeme změnit v § 2 odst. 1 následovně:

(1) Výrobce je povinen za účelem zvýšení informování konečných uživatelů při provádění osvětových aktivit podle § 13 odst. 3 zákona využívat každoročně **vhodně zvolené informační prostředky a způsoby, a to alespoň tři (3) z následujících prostředků a způsobů:**

- a) veřejné sdělovací prostředky s celostátní **nebo regionální** působností, jako jsou televizní nebo rádiová vysílání,
- b) elektronickou komunikaci, například komunikaci prostřednictvím sociálních sítí, webové prezentace nebo bannery,
- c) osobní sdělení, například formou školních vzdělávacích akcí, prodejních trhů nebo besed, a
- d) tisk ve formě novin nebo časopisů a obdobná on-line média.

Odůvodnění:

Vyhláškou měl být dle § 13 odst. 4 stanoven způsob a rozsah vedení informačních kampaní. Domníváme se, že návrh vyhlášky stanoví v § 2 odst. 1 pouze způsob (veřejnými sdělovacími prostředky, elektronickou komunikací apod.), avšak nestanoví dostatečně rozsah. Požadavek na každoroční využití minimálně všech uvedených prostředků je velmi obecný a nedostatečně určitý. Požadavek vyhlášky dále nepovažujeme za přiměřený a racionální, proto je navrhováno jeho zmírnění. V případě požadavku, aby každý výrobce svým jménem (resp. každý kolektivní systém) každoročně vedl informační kampaň v televizi, resp. v rádiu, se jedná o požadavek extrémně obtížně splnitelný, v případě individuálního plnění reálně nesplnitelný. Při ceně za reklamní čas v televizi či rozhlasovém vysílání je také zjevné, že by to pro jednotlivé výrobce bylo ekonomicky neúnosné a neefektivní, zejména v případě výrobců uvádějících menší počet výrobků na trh.

Co se týká návrhu na doplnění „nebo regionální“, tak veřejné sdělovací prostředky jsou komunikačně jasně definovanou množinou komunikačních kanálů, proto vymezení na konkrétní televizní a rádiová vysílání postrádá smysl. Naopak je potřebné cílit volenou komunikaci na přesně předem definované cílové skupiny dle struktury obyvatelstva a ekonomické situace regionů. Při využití veřejných sdělovacích prostředků

s regionální působností lze efektivněji cílit do oblastí, které jsou v celorepublikovém měřítku míry sběru za očekáváním.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 2 odst. 2

Požadujeme upravit znění následovně: „*Informační aktivity musí být cíleny na změnu postoje konečných uživatelů k předcházení vzniku odpadů a nakládání s odpadem z výrobků odpadními výrobky s ukončenou životností. Především musí zdůrazňovat důležitost třídění a osobní odpovědnost konečných uživatelů.*“

Odůvodnění:

Zajištění souladu s definicí podle zákona č. 542/2020 Sb. Cílem osvětové kampaně by měla na jedné straně být odpovědná spotřeba a s ní spojené předcházení vzniku odpadu. Nakládání s odpadními výrobky je až následující aktivitou, i podle hierarchie nakládání s odpady. S odpadními výrobky s ukončenou životností by před jejich odevzdáním nemělo být nijak manipulováno, proto by z nich neměl vznikat žádný odpad.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 2 odst. 3

Požadujeme uvedený odstavec vypustit jako nadbytečný. Tento požadavek vyhlášky považujeme za nelogický a nadto nedostatečně určitý. Pokud by přesto měla být určitá část informačních aktivit výrobce cílena na dětskou populaci, bylo by nezbytné konkretizovat, jaká část (v %) těchto aktivit má být cílena na danou věkovou skupinu

Odůvodnění:

Soustředění se na mladou generaci 6-15 let je záslužné, nicméně je třeba se současně zaměřovat na věkovou kategorii, která v daném období činí rozhodnutí k využití nových vybraných výrobků, resp. k vyřazení výrobků používaných. Cílem komunikace výrobců i kolektivních systémů by mělo být definovat podmínky a ty uložit do myšlenkových procesů celé populace. Signalizaci orientace na dětskou populaci považujeme za rizikovou.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 2 odst. 5 – Povinnost uvádět název výrobce nebo kolektivního systému při provádění informačních a osvětových aktivit

Navrhujeme vypustit celý odstavec 5.

S povinností uvádět název výrobce nebo kolektivního systému při provádění informačních a osvětových aktivit nelze souhlasit. Stanovení této povinnosti je neúčelné a v praxi nerealizovatelné. Máme mnoho aktivit, které financujeme, které míří na změnu spotřebitelského chování, informací o tom, jak nakládat s odpadním elektrozařízením, jsou obecného charakteru, ale uvádět tam náš název by bylo kontraproduktivní – spotřebitelé to pak vnímají jako reklamu a ne, jako dobrou radu (např. články připravené pro obce do

obecních zpravodajů, které ročně využívají stovky obcí. Tyto aktivity bychom museli ukončit, nebo ukončit jejich finanční podporu).

Zdůvodnění navrhované úpravy provedené na str. 7 odůvodnění je nepravdivé a zavádějící. Není pravdou, že musí být přímo z informační nebo osvětové aktivity zřejmé, se kterým výrobcem nebo kolektivním systémem je spojena, resp. který ji financuje. Není pravdou, že by pro výrobce nebo kolektivní systémy bylo obtížné v praxi prokázat, které aktivity financují. Opak je pravdou, jelikož veškeré financování je zachyceno v účetnictví, a to průkazným způsobem. Žádné potenciální spory, na které se odvolává předkladatel v odůvodnění, v praxi výrobci ani kolektivní systémy nepředpokládají. Výrobci i kolektivní systémy jsou schopny zajistit prokázání financování předmětných aktivit ve vazbě na své účetnictví. Zároveň je velmi pravděpodobné, že bude docházet ke spolupráci při vytváření a financování informačních kampaní.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

10.K § 2 – Požadavky na informační kampaně v rámci osvětové činnosti

Navrhujeme doplnit další odstavec.

(7) Požadavky stanovené v § 2 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.

Odůvodnění:

Povinnosti KS pro „elektrozařízení“ se vztahují na KS pro solární panely uvedené na trh do 1. 1. 2013, nestanoví-li Zákon jinak, jen přiměřeně ve smyslu ust. § 72 odst. 3 ZVUŽ. Protože informační kampaně navržené v § 2 vyhlášky se v případě provozovatelů FVE míjejí účinkem, když každý provozovatel FVE s panely uvedenými na trh do 1. 1. 2013 již ke dni účinnosti ZVUŽ má s některým z relevantních KS smlouvu již uzavřenu. Informační kampaně a osvětové aktivity jsou v případě těchto KS nevhodným užitím vybraných prostředků. Z uvedeného důvodu navrhujeme v § 2 za odst. 5 doplnit nový odst. 6, který zní: **„(7) Požadavky stanovené v § 2 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.“**

Tato připomínka je zásadní.

11.K § 2 – Neoznačení transpozičního ustanovení vyhlášky

V RIA i odůvodnění je uveden odkaz na Čl. 8a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/851/EU ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 98/2008/ES o odpadech. Výslovně je v RIA citován čl. 8a odst. 2 cit, směrnice. V návrhu vyhlášky ani v rozdílové tabulce však není označeno konkrétní ustanovení § 2, které čl. 8a odst. 2, příp. další články cit. směrnice provádí.

V návrhu vyhlášky a v rozdílové tabulce navrhujeme doplnit označení promítnutí směrnic EU do návrhu vyhlášky v souladu s čl. II bodem 4. přílohy č. 5 Legislativních pravidel vlády.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

12.K § 3 odst. 2

Navrhujeme novou textaci.

Pokud by při společné přepravě výrobků s ukončenou životností s jinými druhy odpadů mohlo dojít k nežádoucímu smísení či kontaminaci, musí být přepravovány odděleně nebo musí být odděleny vhodnými prostředky.

Odůvodnění:

V praxi dochází k situacím, kdy jsou objemné, ale relativně málo vážící výrobky s ukončenou životností (např. pneumatiky) svázeny společně s dalšími odpady (např. autosklo) tak, aby se maximálně využila objemová a hmotnostní kapacita přepravního prostředku. Jakékoliv oddělování ve výše zmíněném případě je nadbytečné, obtížně realizovatelné a navíc ke kontaminaci nebo vzájemnému smísení dojít prakticky nemůže. Aplikací požadavku návrhu vyhlášky by to bylo znemožněno. Důsledkem by byl nárůst počtu přeprav a s tím souvisejících nákladů. Navrhovaná změna toto eliminuje, při zachování myšlenky původně navrhovaného znění.

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 3 odst. 4

Navrhujeme upravit §3 odst. 1, například následovně:

(4) Výrobky s ukončenou životností musí být **na veřejných místech zpětného odběru** shromažďovány ~~a skladovány~~ tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod. S výrobky s ukončenou životností obsahujícími nebezpečné závadné látky, zvláště nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné závadné látky³⁾ musí být nakládáno v souladu s požadavky na nakládání s těmito látkami stanovenými vodním zákonem⁴⁾ a vyhláškou upravující nakládání se závadnými látkami⁵⁾.

Odůvodnění:

§ 3 upravuje podmínky míst zpětného odběru a ukládá jim splnit pro shromažďování VUŽ s obsahem nebezpečných látek přísné podmínky. Rádi bychom doplnili případně, po dohodě s MŽP nalezli, jinou úpravu tak, že se toto týká jen veřejných míst, a ostatní to plnit nemusí, pokud přijímají nepoškozené výrobky - typicky teče olej z lednice – prodejce může odmítnout v případě, že nemá zpevněnou plochu a zastřešený prostor, nebo nemá vybudované lapoly. Je nárok odmítnout život či bezpečnost ohrožující výrobek, ale je nutné je odeslat tam, kde je možné jej odevzdat. Takovým místem by mělo být právě veřejné sběrné místo, které by výše uvedené podmínky plnilo. Jinak nemůže tyto podmínky splnit žádný prodejce, ani hasič, ani škola, ani nikdo jiný. Zejména je to tristní u prodejců, kteří by pro splnění povinností odebírat kus za kus museli zajistit ve své provozovně například lapoly, nepropustné plochy a zastřešení.

Chápeme, že tento návrh může mít legislativní nepřesnost. Případně proto žádáme MŽP, aby našlo jinou vhodnou úpravu, která princip naší připomínky uvedený v odůvodnění vyřeší.

Tato připomínka je zásadní.

14.K § 3 odst. 5 – Skladování odpadních elektrozařízení a lithiové baterie

Se stanovením povinností podle § 4 až 6 též na skladování odpadních elektrozařízení nelze souhlasit. Je nepochybné, že lithiové baterie nebo akumulátory obsažené v elektrozařízení jsou samy o sobě chráněny. Navíc není reálné rozpoznat, u několika tisíc tun, zda elektrozařízení obsahuje lithiové baterie nebo ne. Proto je navrhované stanovení požadavky podle § 4 až 6 i pro odpadní elektrozařízení nereálné.

Navrhujeme v § 3 odst. 5 slova „nebo skladování odpadních elektrozařízení“ vypustit a číslici „7“ nahradit slovy „6 a pro skladování odpadních elektrozařízení též technické požadavky podle § 7“.

Úplné znění § 3 odst. 5: „V případě míst zpětného odběru automobilových nebo průmyslových baterií nebo akumulátorů, míst nakládání s použitými bateriemi nebo akumulátory s obsahem lithia musí být kromě požadavků podle odstavců 1 až 4 splněny též příslušné technické požadavky podle § 4 až 6 a pro skladování odpadních elektrozařízení též technické požadavky podle § 7.“

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

15.K § 4, písm.a)

Ustanovení § 4 písm. a) návrhu vyhlášky zní:

Místo zpětného odběru použitých automobilových nebo průmyslových baterií a akumulátorů

a) musí být alespoň zastřešené a musí mít **nepropustný povrch**, který je odolný proti působení elektrolytu,

Tento požadavek vyhlášky považujeme za nedostatečně určitý. Není zřejmé, jaký povrch má vyhláška na mysli, zda jde o povrch podlahy, stěn apod. V protikladu k tomuto požadavku stanoví např. § 7 odst. 2 písm.

a) požadavek na zpevněnou podlahu nepropustnou vůči únikům nebezpečných látek.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

16. K § 5, odst. 4

Navrhujeme vypuštění odstavce.

Odůvodnění:

S ohledem na správnou klasifikaci stavu pro následnou přepravu se u vysokonapěťových baterií na bázi lithia sloužících pro pohon vozidel může vyskytnout potřeba baterií na místě z původního prodejního obalu

vyjmout a stav baterie ověřit a v případě zjištění potenciálních problémů umístit do odpovídajícího přepravního kontejneru.

Tato připomínka je doporučující.

17. K § 6, odst. 2

Navrhujeme upravit text.

Poškozené nebo vadné baterie a akumulátory s obsahem lithia musí být ~~jednotlivě zabaleny do vnitřního obalu a dále uloženy ve vnějším~~ **v odpovídajícím** obalu. ~~Vnější~~ Obal musí být vyplněn nehořlavým, nevodivým materiálem a těsně uzavíratelný. Vnější obal musí být vybaven ventilačním zařízením, pokud je potřebné. Musí být učiněna vhodná opatření k minimalizaci účinků vibrací a nárazů.

Odůvodnění:

Pro přepravu poškozených vysokonapěťových baterií na bázi lithia sloužících pro pohon vozidel se využívají speciální, certifikované obaly, které splňují veškeré bezpečnostní parametry. Není tedy důvod, požadovat jejich umístění ještě do dalšího, vnitřního obalu. To by vedlo k celé řadě problémů (m.j. výrazného nárůstu velikosti „vnějšího“ obalu, celkové hmotnosti, obtížné manipulovatelnosti, nákladů apod.

Tato připomínka je zásadní.

18. K § 7 – Skladování odpadních elektrozařízení – prováděné ustanovení

Není zřejmé, jaké ustanovení zákona se tímto paragrafem provádí. Požadavky na skladování jsou totiž vyjmenovány pouze v § 69 odst. 5 zákona ve vztahu ke zpracovateli, nikoli výrobcí.

Navrhujeme do vyhlášky doplnit, jaké ustanovení zákona se § 7 návrhu vyhlášky provádí.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

19. K § 7 odst. 1 – Skladování odpadních elektrozařízení – nadbytečné ustanovení

Není zřejmé, jaké nové pravidlo chce tímto ustanovením předkladatel stanovit. Dotčené ustanovení návrhu vyhlášky určuje, že se má dodržovat jiný zákon a jiná vyhláška, což by mělo vyplývat ze zákona o odpadech. Není zřejmé, jaký je vztah tohoto ustanovení k § 2 odst. 2 zákona, který stanoví to samé.

Navrhujeme odstavec 1 vypustit pro nadbytečnost.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

20.K § 7 odst. 2, písm. a)

Navrhujeme doplnit text následovně.

a) zpevněnou podlahou nepropustnou vůči únikům nebezpečných látek se zařízením na jímání úniků nebezpečných látek, pokud jsou v odpadních elektrozařízeních obsaženy, **nebo nepropustnými nádobami, do kterých musí být elektrozařízení bezpečně uloženy**

Odůvodnění:

Proč budovat zabezpečenou podlahu a jímku? Spousta zařízení nemá zabezpečení proti úniku do okolního prostředí, a provozovatelé by museli buď zařízení zavřít, nebo za velké peníze přestavět. Naopak když dají tyto odpady pod střechu, není možné, aby došlo k úniku nebezpečných látek. Zároveň je dostatečným řešením zajistit vany či sudy, které již nepropustné jsou, a do kterých mohou být baterie uloženy. Navrhujeme proto úpravu.

Tato připomínka je zásadní.

21. K § 7 odst. 2

Navrhujeme upravit text v § 7 odst. 3 následovně:

(3) **Skladování a manipulace s odpadními elektrozařízenými s obsahem nebezpečných látek, regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů podle jiného právního předpisu¹⁾ musí být prováděna tak, aby nedošlo k poškození částí obsahujících tyto látky a k jejich úniku.** Odpadní elektrozařízení, která obsahují nebezpečné látky, regulované látky nebo fluorované skleníkové plyny, musí být přepravována tak, aby se zabránilo jejich poškození nebo rozbití a úniku těchto látek ²⁾.

Odůvodnění:

Navrhujeme změnu formulace, tak aby byla jednoznačně určitelná odpovědnost pro případy, kdy dojde k jejich porušení (tzv. odpovědnost za výsledek).

Tato připomínka je zásadní.

22.K § 9 odst. 1

Navrhujeme upravit text následovně.

(1) Po provedení zápisu do Seznamu výrobců podle § 21 zákona obdrží výrobce nebo pověřený zástupce pro účely provádění změn a výmazu podle § 23 odst. 1 zákona **individuální** přihlašovací údaje umožňující dálkový přístup do Seznamu výrobců.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

23. K § 10 – Způsob vedení evidencí

Způsob vedení evidence není stanoven. Předpokládáme, že smyslem určení způsobu vedení evidencí je, aby bylo možné provádět jeho efektivní a namátkovou kontrolu, příp. aby byla zajištěna dostatečná auditní stopa. Protože nyní je v § 10 a § 11 návrhu vyhlášky řešen rozsah vedení evidencí, nikoli způsob. To by bylo např. elektronicky nebo v papíru, průběžně nebo ročně, s připojením elektronického podpisu nebo časového razítka atp.

Navrhujeme do vyhlášky doplnit způsob vedení evidence tak, jak stanoví § 27 odst. 4 zákona, např. doplněním odstavce 7, který zní: „**(7) Evidence podle odstavce 1, 2, 4 a 6 musí být prováděna průběžně, elektronicky a uspořádána z hlediska časového (chronologicky) a s využitím kontrolních mechanismů procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu.**“. V opačném případě je rezignováno na zajištění provádění efektivních kontrol a na zajištění dostatečné auditní stopy. Tuto skutečnost by měl předkladatel se všemi důsledky případně přiznat a v názvu skupiny paragrafů uvést pouze „Rozsah vedení evidencí“.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

24. K § 10 odst. 3

Navrhujeme upravit text následovně.

3) Provozovatel kolektivního systému vede evidenci množství vybraných výrobků uvedených na trh výrobci, kteří s ním mají uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, minimálně v rozsahu podle odstavců 1 a 2 **s výjimkou povinnosti v odstavci 1 písmena b).**

Odůvodnění:

Kolektivní systém není schopen vést navrhovanou evidenci samostatně pro jednotlivý výrobek.

Tato připomínka je zásadní.

25. K § 10 odst. 4 – Navrhujeme přeformulovat § 10 odst. 4

„(4) Výrobce protektorovaných pneumatik **a provozovatel kolektivního systému** vede evidenci podle odstavce 1 samostatně pro nové pneumatiky uváděné na trh, pokud **výrobce** takové pneumatiky na trh uvádí, a samostatně pro pneumatiky protektorované, které **výrobce** uvádí na trh. Součástí této evidence je i množství ~~kostry~~ pneumatik **a odpadních pneumatik**, které byly dovezeny ze zahraničí za účelem jejich protektorování; rozsah vedení evidence podle odstavce 1 se v tomto případě použije obdobně.“

Odůvodnění:

Navrhujeme nepoužívat termín „kostry“ jelikož není zákonem definovaný a může být zavádějící a používat termín „pneumatiky nebo odpadní pneumatiky“, který používá i související tabulka 2C II. Je proto potřebné terminologii sjednotit. Formálně navrhujeme také doplnit, že tuto evidenci vede i kolektivní systém. Jedná se

pouze o formální doplnění, aby bylo zřejmé, že se tato evidence vede i vůči kolektivnímu systému, nejen interně.

Tato připomínka je zásadní.

26. K § 10, odst. 6

Navrhujeme upřesnění textu.

(6) Výrobce, **kteřý plní své povinnosti dle zákona v individuálním systému** vede evidenci osob, které pro výrobce zajišťují zpětný odběr, přepravu, zpracování či jiné nakládání se zpětně odebranými výrobky s ukončenou životností, a osob, které pro výrobce zajišťují zpracování, v rozsahu podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona.

Odůvodnění:

Upřesnění textu ustanovení, když za výrobce, který plní své povinnosti v kolektivním systému, vede požadovanou evidenci provozovatel příslušného kolektivního systému. Tímto doplněním bude zřejmé, že se jedná o individuálně plnícího výrobce.

Tato připomínka je zásadní.

27. K § 11

Navrhujeme vypuštění odstavce.

Odůvodnění:

Nechápeme potřebu definovat takový rozsah evidence, který staví výrobce a KS na stejnou úroveň, jako původce odpadů. Zároveň nevidíme pro tuto úpravu zmocnění v zákoně. Původce odpadů také eviduje odpady, které ale vznikají přímo na jeho provozovně a má tedy nad nimi přesnou kontrolu. Navíc VUŽ z míst ZO zpravidla nepřebírá výrobce, ani KS, ale k tomu určená smluvní osoba, která je dále předává zpracovateli odpadů, který, jako první, v minulosti evidenci odpadu prováděl. Výrobce údaje požadované §11 dokládá v rámci roční zprávy a vstupy pro ni vede a zpracovává tomu odpovídajícím způsobem (např. ve formě faktur za převzetí VUŽ z jednotlivých sběrných míst). Potřebné doklady je možné při jakékoliv kontrole předložit.

Tato připomínka je zásadní.

28. K § 16 – Objem každoročních auditů

Stanovení podrobných parametrů pro četnost prováděných auditů prováděcí vyhláškou považujeme za zbytečné a neefektivní legislativní opatření. Provozovatel kolektivního systému má přirozený zájem kontrolovat výkazy výrobců, protože jeho tržby zcela závisí na pravdivosti a správnosti výkazů poskytovaných výrobcí.

Provozovatel má povinnost ověřit informace auditorem, který musí navrhnout systém ověřování informací v souladu s Mezinárodními auditorskými standardy (ISA) a toto ověření musí být založeno na vyhodnocení rizik. Auditor nejdříve provádí vyhodnocení rizik a poté by měl reagovat na vyhodnocená rizika a stanovit rozsah provádění testů.

Navrhujeme v § 16 odst. 1) písmena a), b) a c) zrušit a odstavec 1 přeformulovat takto:

(1) Provozovatel kolektivního systému je povinen každoročně zajistit audit nejméně **15 %** hmotnosti z celkového množství výrobků s ukončenou životností vykázaných provozovateli kolektivního systému jednotlivými výrobci podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona **s tím, že každý výrobce bude zkontrolován minimálně jednou za 10 let.**

Odůvodnění:

Navržená struktura a rozsah auditů bude pro kolektivní systém představovat zajištění ročního auditu až u 200 výrobců (podle počtu výrobců zapojených v kolektivním systému). Tato povinnost představuje pro kolektivní systém neadekvátně vysoké administrativní a finanční zatížení. K auditům výrobců zde přistupuje také povinnost auditů sběrných míst a zpracovatelů. V souhrnu je systém auditů procesně a finančně nepřiměřeně robustní. Aplikace v praxi ve spojení s dalšími povinnostmi by vedla k výraznému navýšení nákladů kolektivního systému, které by kolektivní systém musel přenést na výrobce v podobě zvýšení recyklačních poplatků. Výrobci by zpravidla tyto zvýšené náklady přenesli na konečné spotřebitele, kteří by tak v konečném důsledku tyto náklady hradili. Vzhledem k zamýšlenému vysokému počtu auditů by dále nebylo technicky z časových důvodů reálné vše zajistit dle navrhovaného požadavku. Kolektivní systém má nastavené své kontrolní mechanismy a metodiku prováděných auditů a je tak schopen zajistit audity v navrženém zvýšeném procentním množství daleko efektivněji.

Tato připomínka je zásadní.

29. K § 16 odst. 3 – navrhujeme tento odstavec zrušit

Odstavec 3 odkazuje na písm. a) až c) odst. 1, které navrhujeme zrušit.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

30. K § 16 – ověření správnosti a úplnosti údajů

Navrhujeme doplnit další odstavec.

(7) Požadavky stanovené v § 16 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.

Odůvodnění:

Podle § 57 odst. 4 ZVUŽ v případě provozovatele kolektivního systému pro solární panely se ustanovení § 44 odst. 1 až 4, § 46 odst. 1 věta první, § 50 odst. 1, § 55 odst. 5 a § 56 použijí obdobně. To znamená, že ostatní ustanovení se na tyto kolektivní systémy nevztahují. Ust. § 16 vyhlášky zřejmě, ale ne beze zbytku rozvíjí ust. § 45 ZVUŽ. Z logiky věci se povinnosti uvedené v § 16 nemohou vztahovat na provozovatele FVE, které zajišťují své povinnosti prostřednictvím KS pro solární panely uvedené na trh do 1. 1. 2013. Např. u provozovatelů FVE není co auditovat, protože nic neuvádějí na trh. Protože to ale výslovně ze znění tohoto ust. nevyplývá,

navrhujeme pro odstranění budoucích pochybností v § 16 za odst. 6 doplnit nový odst. 7, který zní: „(7) **Požadavky stanovené v § 16 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.**“

Tato připomínka je zásadní.

31. K § 17 – ověření správnosti a úplnosti údajů o množství výrobků

~~(1) Ověření správnosti a úplnosti údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 50 odst. 1 písm. c) zákona, zajistí provozovatel kolektivního systému tak, že~~

~~a) zajistí každoročně audit nejméně 10 % hmotnosti zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností; součástí auditu jednotlivých osob musí být i ověření, zda není zpětný odběr týchž odpadů z výrobků s ukončenou životností zařazován do evidence více provozovatelů kolektivních systémů nebo jiných individuálních systémů nebo zda zpětně odebrané výrobky nepochází z jiného státu než z České republiky,~~

~~b) u zpracovatele, který pro provozovatele kolektivního systému zajišťuje nakládání s alespoň nebo více než 0,5 % hmotnosti ze všech zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností za rok, musí audit proběhnout minimálně jednou za tři roky a~~

~~c) u zpracovatelů, kteří pro provozovatele kolektivního systému zajišťují nakládání s méně než 0,5 % hmotnosti ze všech zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností za rok, musí audit každoročně zahrnout alespoň 10 % hmotnosti vykázaného množství všemi těmito zpracovateli.~~

Ověření správnosti a úplnosti údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 50 odst. 1 písm. c) zákona, zajistí provozovatel kolektivního systému tak, že zajistí každoročně audit nejméně 15 % hmotnosti zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností; součástí auditu jednotlivých osob musí být i ověření, zda není zpětný odběr týchž odpadů z výrobků s ukončenou životností zařazován do evidence více provozovatelů kolektivních systémů nebo jiných individuálních systémů nebo zda zpětně odebrané výrobky nepochází z jiného státu než z České republiky.

~~(2) Pro vymezení skupiny auditovaných osob a určení procentního podílu z množství výrobků s ukončenou životností podle odstavce 1 je v kalendářním roce, kdy se audity provádějí, rozhodující množství výrobků s ukončenou životností, jejichž využití bylo zajištěno v předchozím kalendářním roce.~~

~~(3) Pokud množství odpadů z výrobků s ukončenou životností, jejichž zpětný odběr či nakládání s nimi pro provozovatele kolektivního systému zajišťuje příslušná osoba, v jednotlivých letech kolísá a není možné přesně určit, zda patří do skupiny podle odstavce 1 písm. b) nebo c), použije se pro její zařazení do příslušné skupiny průměrné množství výrobků s ukončenou životností zpětně odebraných pro provozovatele kolektivního systému za předchozí 3 kalendářní roky nebo průměrné množství výrobků s ukončenou~~

~~životností, se kterými daná osoba pro provozovatele kolektivního systému nakládala během předchozích 3 kalendářních roků.~~

Odůvodnění:

Navrhované podmínky realizace auditů u dalších zapojených osob jsou neadekvátní. Protože hmotnostní míra auditovaného množství se pro zajištění jeví dostatečnou, ponechme na rozhodnutí provozovatele kolektivního systému, u kterých dodavatelů audit provede. V případě nakládání a zpracování odpadních elektrozařízení je v zájmu kolektivního systému, aby kontroly a audity byly prováděny efektivně a v co nejširším možném rozsahu. Rozdělení zpracovatelů do skupin je neúčelné a nadbytečné. Proto požadujeme změnit odstavec 1 tak, aby „**Ověření správnosti a úplnosti údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 50 odst. 1 písm. c) zákona, zajistí provozovatel kolektivního systému tak, že zajistí každoročně audit nejméně 15 % hmotnosti zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností; součástí auditu jednotlivých osob musí být i ověření, zda není zpětný odběr týchž odpadů z výrobků s ukončenou životností zařazován do evidence více provozovatelů kolektivních systémů nebo jiných individuálních systémů nebo zda zpětně odebrané výrobky nepochází z jiného státu než z České republiky**“, a odstavce 2 a 3 pro nadbytečnost zrušit.

Tato připomínka je zásadní.

32. K § 18, odst. 2 – Podskupiny elektrozařízení

Navrhujeme přeformulovat odst. 2, dle níže uvedeného.

„(2) V případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin je rozhodující, pro jaký účel použití **je elektrozařízení určeno**, výrobce elektrozařízení určí, nebo pro jaký účel je **obdobné** nebo bylo toto elektrozařízení obvykle určeno, jestliže **účel použití nelze určit** nebo neexistuje průvodní dokumentace, která stanoví účel použití elektrozařízení.“

Odůvodnění:

Máme za to, že v případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin by mělo být ponecháno účelové určení na objektivním posouzení, nikoliv na úmyslu, nebo subjektivním tvrzení jednoho určitého výrobce. Současná formulace bude v praxi problematická z hlediska zpětné kontroly (audit, ČIŽP atd.), kdy by potenciálně docházelo ke střetu subjektivního určení zařazení elektrozařízení výrobcem a objektivního obvyklého zařazení výrobku. Výrobky tak v některých případech mohou být výrobcem zařazeny subjektivně do jiné skupiny, než kam objektivně patří.

Tato připomínka je zásadní.

33. K § 19 odst. 2, písm. c)

Navrhujeme vypuštění písmene.

Odůvodnění:

Nesouhlasíme s uváděním evidenčního čísla výrobce ze Seznamu výrobců na výrobku. Číslo výrobce je záležitost čistě pouze a pouze českého trhu a v praxi by způsobovala zbytečné problémy. Žádný výrobce neví, zda konkrétní výrobek skončí na CZ trhu, tzn. vzniká umělá potřeba označovat úplně všechny výrobky. Tento údaj je navíc pochopitelně pro jiné země zcela irelevantní a může být i matoucí. Opatření znamená pouze zvýšené náklady bez jakéhokoliv pozitivního dopadu na systém ZO.

Tato připomínka je zásadní.

34. K § 21 odst. 1, písm. c)

Požadujeme upravit znění následovně: „vhodnými nádobami pro skladování baterií, akumulátorů, pro kondenzátory obsahující polychlorované bifenylly a jiné nebezpečné odpady, ~~jako například radioaktivní odpady,~~“.

Odůvodnění:

Ujednání o radioaktivních odpadech navrhujeme zcela vypustit, případně upravit tak, že chování se řídí zákonem č. 263/2016 Sb. Radioaktivní odpady se do zařízení vůbec dostat nemají, a pokud ano, nemají zde být skladovány, ale výskyt by okamžitě měl být oznámen SUJB, který by podnikl/nařídil nezbytná opatření (viz § 6 odst. (2) zákona č. 263/2016 Sb.).

Tato připomínka je zásadní.

35. K § 21 odst. 1, písm. e)

Navrhujeme zrušit písmeno e).

~~e) zařízením pro čištění odpadních vod v souladu s požadavky jiného právního předpisu.~~

Odůvodnění:

Povinnost na technické zajištění úniku nebezpečných látek je uveden v §21 odst. 1 písm. b). V provozovnách, kde je to technicky možné, je splnění požadavku technicky a časově náročné a nejde obecně zajistit od účinnosti vyhlášky. Dále striktní plošná povinnost na vybudování zařízení pro čištění odpadních vod není v mnoha případech technicky realizovatelná.

Tato připomínka je zásadní.

36. K § 21 odst. 2, písm. c)

Navrhujeme upravit text následovně.

~~c) používat pouze technologie určené pro zpracování odpadních elektrozařízení zaručující, že nedojde~~
postupovat tak, aby nedošlo k úniku látek ohrožujících životní prostředí.

Odůvodnění:

Původní návrh zakotvoval povinnost zpracovatelů používat technologie „zaručující“, že nedojde k úniku závadných látek. Domníváme se, že taková povinnost by vyžadovala bližší specifikaci technologií, které toto zaručují. Za vhodnější tak považujeme, aby zpracovatel měl vždy odpovědnost za výsledek, tedy že jeho jednáním nedojde k poškození životního prostředí.

Tato připomínka je zásadní.

37. K § 21 odst. 5 – Soustředování plastů obsahujících bromové zpomalovače

Způsob nakládání s těmito druhy plastů (kterých je navíc velmi malé množství, protože jejich používání je dlouhodobě zakázané) je možný i s dalšími druhy a jejich oddělené testování a skladování nadbytečně zatěžuje proces zpracování, když jsou následně předávány odběratelům společně s dalšími druhy.

Navrhujeme celý odstavec vypustit, protože problematiku řeší normy CENELEC.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

38. K § 27 odst. 2 a příloha č. 11 části B.1, Protokol o zkoušce funkčnosti elektrozařízení

Žádáme MŽP o návrh zjednodušující úpravy (nevyžadování protokolu), jak vyřešit tuto možnost pro FVE (solární panely) v rámci globálních cílů snižování emisí. Žádáme MŽP, aby pomohlo pro oblast FVE najít řešení, které bude v souladu s evropskou legislativou.

Odůvodnění:

Pokud by předkladatel vyhlášku v uvedeném smyslu nezměnil, znamenalo by to takovou administrativní zátěž, která by prakticky vývoz použitých elektrozařízení za účelem repase v zahraničí znemožnila, a to jen a pouze díky tomuto byrokratickému přístupu.

Tato připomínka je zásadní.

39. K § 33 odst. 1 – přechodná ustanovení

V § 33 se v odst. 1 se všechny odkazy odkazují na zákon „č. 541/2020 Sb.“, bylo by vhodné doplnit odkaz na zákon „č. 542/2020 Sb.“.

Zároveň navrhujeme přeformulovat přechodná ustanovení:

(1) Výrobci a provozovatelé kolektivních systémů, **na které se vztahuje § 141 odst. 3 a § 142 odst. 1 zákona č. 542/2020 Sb.**, vedou v letech 2021 a 2022 evidenci a podávají roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za tento rok podle **podmínek a způsobem stanoveným v zákoně č. 542/2020 Sb. a v této vyhlášce od okamžiku nabytí účinnosti zápisu do Seznamu výrobců nebo udělení oprávnění k provozování kolektivního systému dle zákona č. 542/2020 Sb. V případě, že došlo k účinnosti zápisu do Seznamu výrobců nebo udělení oprávnění k provozování kolektivního systému tak, že výrobci a provozovatelé kolektivních systémů vedou evidenci podle podmínek a způsobem stanoveným v zákoně č. 542/2020 Sb. a v této**

vyhláše pouze za část kalendářního roku, podává výrobce nebo provozovatel kolektivního systému, na které se vztahuje § 141 odst. 3 a § 142 odst. 1 zákona č. 542/2020 Sb., roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za tento rok dle požadavků vyhlášky č. 352/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 542/2020 Sb., vyhlášky č. 170/2010 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 542/2020 Sb., nebo vyhlášky č. 248/2015 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 542/2020 Sb. Pokud bude roční zpráva podána v souladu s těmito požadavky, považují se všechny údaje, které jsou součástí roční zprávy podle § 12, za ohlášené. **Roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností podle předchozí věty může provozovatel kolektivního systému podat nejpozději za rok 2022.**“

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že se jedná o vyhlášku k provedení zákona č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností, pokládáme za logičtější, aby vyhláška odkazovala i na tento zákon, a nikoliv pouze na zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, jakkoliv účinnost těchto zákonů nastala ke stejnému dni.

Navrhujeme sjednocení přechodných ustanovení vyhlášky s přechodnými ustanoveními zákona o výrobcích s ukončenou životností. Za současného znění přechodných ustanovení by mohlo v praxi docházet k situacím, že dle zákona má výrobce či kolektivní systém evidovat a podávat roční zprávu v režimu nové legislativy, přičemž mu vyhláška stanovuje postupovat v souladu s dřívější legislativou, což představuje riziko legality takové právní úpravy (a i v případě jejího zachování bude mít přednost přechodné ustanovení zákona). Je potřebné podmínky ve vyhláše sjednotit se zákonem a zároveň vyjasnit, že dle nové legislativy plní uvedené povinnosti výrobce od momentu zápisu do Seznamu výrobců a kolektivní systém od momentu udělení oprávnění k provozování kolektivního systému v souladu se zákonem o výrobcích s ukončenou životností.

Zároveň navrhujeme doplnit vyjasnění situace, jak postupovat v případě, že výše uvedená skutečnost účinnosti zápisu či udělení oprávnění nastane v průběhu kalendářního roka. Zároveň se stanoví, že takto lze postupovat nejpozději za rok 2022, od roku 2023 již musí všichni podávat Roční zprávu dle nové legislativy. V praxi se může stát, že provozovatel požádá o nové oprávnění koncem roku 2022 a účinnost nastane až v průběhu roku 2023, čím by došlo aplikaci druhé věty tohoto ustanovení. Proto je potřebné nastavit systém, že za rok 2023 již podá provozovatel kolektivního systému roční zprávu dle nové legislativy bez ohledu na to, zda nové oprávnění nabude účinnost k 1. lednu 2023 nebo později.

Zároveň přechodné ustanovení může platit pouze pro existující výrobce a kolektivní systémy, na které se vztahují přechodná ustanovení zákona. Jinak vyhláška stanovuje povinnosti retroaktivně v rozsahu již neexistující legislativy. Nové kolektivní výrobci, resp. nově zapsaní výrobci by měli plnit své evidenční a ohlašovací povinnosti automaticky dle nové legislativy.

Tato připomínka je zásadní.

40. K § 33 odst. 6 – přechodná ustanovení

Navrhujeme upravit v odstavci 6 datum a to na 30. června 2023.

(6) Zpracovatelé odpadních elektrozařízení jsou povinni dodržovat postupy podle § 21 odst. 2 písm. a) od 1. července **30. června** 2023.

Odůvodnění:

Zákon stanoví odklad ověření postupů/norem pro zpracovatele na 1. července 2023 aby se mohli na tyto postupy/normy adaptovat. Z důvodu lepší formálně-časové návaznosti, by bylo lepší posunout platnost samotných těchto norem od den dříve, tj. od 30. června 2023.

Tato připomínka je doporučující.

41.K § 34

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po jejím vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 21 odst. 8 a přílohy č. 7 bodu 2, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2023.

V návaznosti na navrhovanou změnu v § 33 (6) navrhujeme úpravu i v § 33 (6).

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po jejím vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 21 odst. 8 a přílohy č. 7 bodu 2, která nabývají účinnosti dnem ~~1. července~~ **30 června 2023**.

Odůvodnění:

Vzhledem k navrhované změně § 33 (6) je potřeba upravit i § 34.

Tato připomínka je doporučující.

42. K příloze č. 1, bodu 22

Navrhujeme vypuštění povinnosti zasílání všech jednotlivých smluv o zřízení míst zpětného odběru.

Odůvodnění:

V praxi se jedná o stovky až tisíce smluv, které by individuálně plnící výrobce nebo KS na MŽP zasílal. Není zcela jasné, co MŽP se smlouvami bude dělat a jaký má být vůbec přínos tohoto požadavku. Jedná se o zbytečné náklady a administrativní zátěž. Pro účely jakékoliv kontroly má výrobce nebo KS smlouvy u sebe a je možné je kdykoliv kontrolnímu orgánu předložit pro ověření, ale zasílání takového objemu na MŽP naprosto nedává smysl. Toto je příklad zcela zbytečné a duplicitní administrativní zátěže, která postrádá racionální vysvětlení a smysl.

Tato připomínka je zásadní.

43. K příloze č. 2, tabulka č. 2A: Elektrozařízení – Vykazování dovozu

Uvedená povinnost přímého vykazování „dovozu“ jde nad rámec směrnice – příloha č. 10, část B: “... 4. Hmotnostní množství EEZ uvedených na vnitrostátní trh...” Prováděcím nařízením 2017/699, čl. 3, odst. 1 je určen členským státům postup, aby pro zjištění množství EEZ uvedeného na trh použili buď informace od výrobců podle směrnice, nebo podle metodiky výpočtu podložených odhadů množství EEZ uvedených na trh pomocí databáze Eurostatu (Eurobase), v níž je domácí výroba EEZ registrována v systému produkce Společenství (pod kódy PRODCOM podle přílohy I. nařízení

Pokud tedy informace o uvedení na trh eviduje od výrobců, nemusí postupovat podle vzorce přílohy I nařízení a vyžadovat doplnění informací od výrobců, o nichž jim neukládá vést evidenci. Pokud chce předkladatel zjišťovat informace o výrobě a dovozu, nechť postupuje podle nařízení.

Navrhujeme v Příloze č. 2, Tabulce č. 2A: Elektrozařízení sloupec „Vlastní výroba“ vypustit sloupec „Dovoz“ nazvat „Uvedeno na trh v ČR“, sloupec „Vývoz“ nazvat „Z toho vývoz“ a poslední sloupec „Uvedeno na trh v ČR“ vypustit.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

44. K příloze č. 2, tabulka č. 4A – vypustit elektrozařízení pocházející z domácností

Navrhujeme ve výčtu vypustit „elektrozařízení pocházející z domácností“, jak je uvedeno níže. **Žádáme zejména o vysvětlení tabulky, takto nám přijde kategorizace nepřehledná, matoucí.**

„Z toho:	–elektrozařízení pocházející z domácnosti
	- v rámci obecních systémů sběru
	- u posledních prodejců
	- u konečných uživatelů
	- jiný způsob zpětného odběru“

Odůvodnění:

Elektrozařízení pocházející z domácností nejsou v rámci zpětného odběru zvlášť evidovány, jelikož jsou sbíraná v rámci všech dalších uvedených způsobů zpětného odběru. Zejména při zpětném odběru z veřejných sběrných míst není možné identifikovat, která z vysbíraných elektrozařízení pocházejí z domácností. Navrhujeme z uvedeného výčtu způsobů/místa sběru zpětně odebraných elektrozařízení vypustit oddělenou evidenci elektrozařízení pocházejících z domácností. Navíc tomuto členění vůbec nerozumíme, jak je myšleno a jak by se mělo zařazovat.

Tato připomínka je zásadní.

45. K příloze č. 2, tabulka č. 4A: Elektrozařízení – Vymezení specifických kódů nakládání

Specifické kódy nakládání (např. R3e apod.) nejsou obsaženy ve vysvětlivkách.

Navrhujeme doplnit do vysvětlivek význam jednotlivých používaných kódů nakládání.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

46. K příloze č. 2, tabulka č. 4C

Navrhujeme doplnit tabulku č. 4C

„Množství zpětně odebraných pneumatik	
	- v rámci obecních systémů sběru
	- u posledních prodejců
	- od zpracovatelů vozidel s ukončenou životností (odebrané jako součást vozidel s ukončenou životností)
	- jiný způsob zpětného odběru“

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit mezi výčet způsobů/míst sběru zpětně odebraných pneumatik také pneumatiky odebrané od zpracovatelů vozidel s ukončenou životností. Za účelem zpřehlednění toků odpadních pneumatik považujeme za vhodné, aby byly pneumatiky odebrané od zpracovatelů vozidel vykazovány samostatně. Jedná se o stejný princip jako v případě odpadních baterií a akumulátorů, je tedy namístě tuto evidenci sjednotit. Tímto způsobem bude zřejmé, do jaké míry končí odpadní pneumatiky v rámci zpětného odběru pneumatik a do jaké míry jsou zpracovány zpracovateli vozidel s ukončenou životností.

Tato připomínka je zásadní.

47. K příloze č. 2, tabulka č. 5 - celkově

Navrhujeme upravit tabulku. Tabulka je již na první pohled značně matoucí.

Tato připomínka je doporučující.

48. K příloze č. 2, tabulka č. 5 – Přebírající a předávající partner

Považujeme za vhodné specifikovat v tabulce jak předávajícího partnera, tak přebírajícího partnera. Odpovídá to v praxi smluvním vztahům: zpracovatel výrobce/provozovatele kolektivního systému (viz definice - §3 odst. 1 písm. v) – systémem – smluvní vztahy mezi výrobcí/PKS a zařízení ke zpracování VUŽ. Blíže poznámka k § 11 odst. 1 písm. i).

Navrhujeme za sloupec 1 vložit nový sloupec 2 v prvním řádku nazvaný „Předávající partner“ v druhém řádku nazvaný „IČO, IČZ, název, adresa a IČZÚJ provozovny“ a ve stávajícím sloupci 7 název „partner“ nahradit názvem „Přebírající partner“.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

49. K příloze č. 2, tabulka č. 5 – Kódy nakládání

Odkaz na kódy v tabulce 2 přílohy č. 8 (evidenční kódy), které neodpovídají kódům nakládání uvedeným v tabulce 4.

Navrhujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

50. K příloze č. 2, tabulka č. 6A – Identifikace prostřednictvím DIČ

Sjednocením na DIČ se v praxi zjednoduší identifikace a tím i dohledání tuzemských i zahraničních partnerů.

Navrhujeme v Příloze č. 2, Tabulce 6A nahradit název sloupce „IČO/ID“ názvem „DIČ“.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

51. K příloze č. 2, tabulka č. 8 - celkově

Navrhujeme úpravu tabulky a zároveň žádáme, aby v této věci proběhlo ještě jednání v rámci vypořádání připomínek.

Odůvodnění:

Rozsah požadovaných dat naprosto nedává smysl. Jako smysluplné, se jeví uvádět celkové náklady na zajištění ZO a náklady na realizaci osvětových kampaní, neboť jsou rozhodné pro stanovení výše kauce. Navrhovaný detailní rozpad je zcela nadbytečný.

Tato připomínka je zásadní.

52. K příloze č. 2, tabulka č. 9 – Samostatná příloha roční zprávy – seznam provozovatelů solárních elektráren, pro které provozovatel kolektivního systému zajišťuje plnění povinností podle § 72 zákona.

Navrhujeme vypustit celý sloupec č. 9.

Odůvodnění:

Výše příspěvků vybraných v daném kalendářním roce od daného provozovatele solární elektrárny nelze vyplnit u provozovatelů FVE, na nichž jsou umístěny historické panely, neboť v jejich případě jsou ex lege příspěvky již vybrány k r. 2018. Protože to ale výslovně ze znění Přílohy č. 2 nevyplývá, navrhujeme pro odstranění budoucích pochybností k Tabulce č. 9 **odstraněním sloupce 9**. Pokud vypuštění celého sloupce č. 9: „Výše příspěvků vybraných v daném kalendářním roce od daného provozovatele solární elektrárny“

v tabulce č. 9 bude z nějakého důvodu neakceptovatelné, lze alternativně uvažovat i o jeho přejmenování takto: „**Výše příspěvků vybraných v uplynulých letech od daného provozovatele solární elektrárny**“.

Tato připomínka je zásadní.

53. K příloze č. 2, tabulka č. 10 – Doklad o vývozu výrobků s ukončenou životností

K požadavku v řádku č. 4: „*Doklad o vývozu výrobků s ukončenou životností jinou osobou než jejich výrobcem po jejich uvedení na trh v ČR a o jejich množství a hmotnosti, pokud o tuto hodnotu výrobce snižuje základ pro výpočet úrovně zpětného odběru výrobků s ukončenou životností v návaznosti na tabulku č. 3A, 3B 3C I nebo 3C II této přílohy vyhlášky (celkové množství výrobků s ukončenou životností uvedené na trh ve vykazovaném kalendářním roce).*“.

Požadované nelze splnit. Dokladů např. i o prodeji e-shopů jednotlivcům mimo území ČR, může být ročně v řádu milionů. Takovou administrativu je nadbytečné vést, pokud podmínkou pro vyplacení exportů je provedení auditu. Nikdo není schopen takovou dokumentaci ani dát dohromady a ani s ní dále pracovat. To je 13 smrků ročně, 2272 ks 6 cm širokých šanonů! Jen na doložení povinnosti, se kterou stejně nelze dále nijak pracovat...

Co se týče řádku č. 9 Příloha s aktuálním seznamem míst zpětného odběru výrobků s ukončenou životností, tak tato příloha postrádá smysl, jelikož výrobce nebo provozovatel kolektivního má povinnost vkládat dálkovým přístupem tyto informace do Registru podle § 19 odst. 4 zákona.

Navrhujeme v příloze č. 2, Tabulce č. 10 řádek č. 4 „Doklad o vývozu výrobků s ukončenou životností jinou osobou než jejich výrobcem po jejich uvedení na trh v ČR a o jejich množství a hmotnosti, pokud o tuto hodnotu výrobce snižuje základ pro výpočet úrovně zpětného odběru výrobků s ukončenou životností v návaznosti na tabulku č. 3A, 3B 3C I nebo 3C II této přílohy vyhlášky (celkové množství výrobků s ukončenou životností uvedené na trh ve vykazovaném kalendářním roce“ **a řádek č. 9** „Příloha s aktuálním seznamem míst zpětného odběru výrobků s ukončenou životností“ **vypustit.**

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

54. K příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 3C

Navrhujeme doplnit vysvětlivky k tabulce č. 3C přílohy č. 2 a zároveň žádáme, aby v této věci proběhlo ještě vysvětlení a jednání v rámci vypořádání připomínek.

„V případě, že výrobce, který si plní svoje povinnosti prostřednictvím kolektivního systému nebo v individuálním systému, převede plnění svých povinností zpětného odběru na jiný kolektivní systém, přenáší se na tento nový kolektivní systém také příslušná množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem v jednotlivých letech (X1 až X3) vykazovaného období. Provozovatel původního kolektivního systému v takovém případě sníží ohlašované množství pneumatik uvedených na trh o množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem. Provozovatel nového kolektivního systému ohlašované množství

pneumatik uvedených na trh v jednotlivých letech (X1 až X3) zvýší o množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem ve vykazovaném období. Výše uvedené se použije také v případě přechodu výrobce z kolektivního systému na individuální způsob plnění.“

Odůvodnění:

Jelikož se vyhláškou mění systém stanovení minimální úrovně zpětného odběru, považujeme za vhodné doplnit vysvětlivky o detailnější popis situace, která je s tímto novým systémem výpočtu spojená. Navrhujeme tedy doplnit výše uvedené vysvětlení, které vyjasní přechody výrobců mezi jednotlivými kolektivními systémy, případně také přechodu na individuální způsob plnění. Máme za to, že takto nastaveno navýšení nebo snížení množství pneumatik uvedených na trh jednotlivými výrobci v rámci evidence kolektivních systémů bude přehlednější pro případnou kontrolu dat ze strany MŽP. Navíc se jasným nastavením pravidel předejde případným nedorozuměním nebo riziku nesprávné evidence, kdy některé pneumatiky nebo do množství uvedeného na trh započítané vůbec, nebo dvakrát. Také se tím předejde riziku, že při pohybu výrobců budou některé subjekty plnit povinnosti ve větším či menším rozsahu, než by dle zákona měly.

Tato připomínka je zásadní.

55. K příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 4A, str. 46 návrhu – Kódy nakládání

Kódy nakládání neodpovídají požadavku na vyplnění tabulky č. 5, kde je u kódu nakládání ve vysvětlivkách odkaz na tabulku č. 2 u přílohy č. 8 (evidenční kódy).

Navrhujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

56. K příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 4C

Navrhujeme doplnit vysvětlivky k tabulce č. 4C.

„Množství pneumatik, na které se pro vyplňovanou skupinu vztahuje povinnost zpětného odběru - uvedou se údaje v tunách a v kusech z tabulky č. 2C I ve sloupcích 7 a 8 **a z tabulky č. 2C II ve sloupcích 13 a 14** vždy pro vyplňovanou skupinu pneumatik.“

Odůvodnění:

Ve vysvětlivkách k tabulce je uvedeno, že má být pro množství pneumatik (na které se pro vyplňovanou skupinu vztahuje povinnost zpětného odběru) uvedeny údaje v tunách a v kusech tabulky č. 2C ve sloupcích 7 a 8 vždy pro vyplňovanou skupinu pneumatik. Jelikož se tabulka 2C rozdělila, nemusí být jasné, zda jde o tabulku 2C I nebo 2C II (případně oboje). Navrhujeme toto upřesnit tak, jak uvádíme výše.

Tato připomínka je zásadní.

57. K příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 5, str. 50 návrhu – Kódy nakládání

V tabulce nejsou kódy, které by bylo možné doplnit tak, aby se automaticky naplnila data v tabulce 4A (C00, R3e, D1a, N7 apod.).

Navrhujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

58. K příloze č. 5, k bodu 3.7

Navrhujeme přečíslování bodu „3.7 Ostatní světelné zdroje v jiné podskupině neuvedené“ v příloze č. 5 dle níže uvedeného:

3.8 Ostatní světelné zdroje v jiné podskupině neuvedené

Odůvodnění:

Bod 3.7 je uveden v příloze č.5 dvakrát, jednou jako „3.7 Přímo žhavené žárovky všech typů a využití (včetně např. průmyslových, otřesuvzdorných)“ a podruhé jako „3.7 Ostatní světelné zdroje v jiné podskupině neuvedené.“ Dle našeho názoru jde o drobnou technickou chybu, která se vyřeší přečíslováním jednoho z těchto dvou bodů 3.7 na 3.8.

Tato připomínka je zásadní.

59. K příloze č. 8

Žádáme o vpuštění požadavku na uvádění BAT technologie.

Odůvodnění:

Neexistují žádné referenční materiály (BREF) o technologiích zpracování elektrozařízení, a tudíž nemohou být závazné BAT, tzn., že ani v ISOH registru nebude žádný údaj. Spíše by se očekávala vazba na audit a plnění CENELEC norem.

Tato připomínka je doporučující.

60. K příloze č. 8, tabulka č. 2 – Evidenční kódy

Žádáme o vysvětlení. Tento výklad je nejasný.

Odůvodnění:

Kódy A30, A40, XN33, které prakticky nahradily bývalý kód BN30, jsou nepřesně definovány jako „produkce prvním převzetím...“ To je nelogické, protože obecně výrobky s ukončenou životností se stávají odpadem okamžikem převzetí zpracovatelem nebo oprávněnou osobou, správně je množství odpadu (+). Z toho vyplývá, že v evidenci se jedná z pohledu zpracovatele či oprávněné osoby o příjem, čili kód B30 nebo B40, které ale mezi evidenčními kódy nejsou.

Kód XN33 - je definován jako předání pneumatik a baterií z vozidla s ukončenou životností (autovraku) či baterií z elektrozařízení po ukončení životnosti. Předpokládáme tedy, že kódy A30 a A40 se týkají **předání** pneumatik a baterií z funkčních vozidel, resp. baterií z funkčních elektrozařízení zpracovateli, resp. osobě oprávněné.

Kód A40 – 2. odrážka: „*Produkce prvním převzetím automobilových a průmyslových baterií nebo akumulátorů a pneumatik do zařízení pro nakládání s odpady podle § 83 odst. 2 a § 96 zákona o výrobcích s ukončenou životností od fyzické osoby – občana nebo fyzické osoby podnikající nebo právnické osoby*“. V § 83, odst. 2 zákona č. 542/2021 Sb. je ovšem uvedeno „...osobě oprávněné k jejich převzetí...“

Tato připomínka je doporučující.

61. K příloze č. 8, tabulka č. 2 – Evidenční kódy

Navrhujeme doplnit popis Evidenčního kódu XN33 o elektrozařízení.

„Předání pneumatik, elektrozařízení a automobilových či průmyslových baterií a akumulátorů s ukončenou životností po demontáži vozidla s ukončenou životností a předání přenosných nebo průmyslových baterií a akumulátorů s ukončenou životností po demontáži odpadních elektrozařízení do systému zpětného odběru dle zákona o výrobcích s ukončenou životností.“	XN33	(-)	Ne
--	------	-----	----

Odůvodnění:

Při demontáži vozidla s ukončenou životností dochází také k demontáži elektrozařízení ve vozidle. Toto elektrozařízení se následně může dostat do systému zpětného odběru dle zákona o výrobcích s ukončenou životností (stejně tak jako pneumatiky či baterie a akumulátory). Navrhujeme proto doplnění elektrozařízení do výše uvedeného popisu evidenčního kódu, jelikož není důvod, aby předání elektrozařízení nebylo evidenčně zachyceno.

Tato připomínka je zásadní.

62. K příloze č. 8, tabulka č. 2 – Kód nakládání „A10“

Žádáme o vysvětlení, jaký je rozdíl mezi A10 a A40? Pokud není tento kód určen pro odpadní elektrozařízení, žádáme o doplnění, pro které výrobky je platný. Sběrný systém mimo zpracovatele (jak chápeme A40), prodejce a výrobce (kteří evidenci s takovýmto označováním nevedou) podle našeho názoru není přípustný.

Navrhujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A10“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

63. K příloze č. 8, tabulka č. 2 – Kód nakládání „A20“ a Kód nakládání „A40“

V rámci kódu A20 není zřejmé, jakých výrobků s ukončenou životností se týká označení „20 01 31“

Navrhujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A20“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

U kódu A40 žádáme o vysvětlení, jaký je rozdíl mezi A10 a A40? Pokud není tento kód určen pro odpadní elektrozařízení, žádáme o doplnění, pro které výrobky je platný. Sběrný systém mimo zpracovatele (jak chápeme A40), prodejce a výrobce (kteří evidenci s takovýmto označováním nevedou) podle našeho názoru není přípustný.

Navrhujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A40“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

64. K příloze č. 9 – Provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení

Provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení je podkladem pro vydání oprávnění ke zpracování. Zde existuje ohromný nesoulad mezi jednotlivými kraji, který je zapotřebí sjednotit, a to i prostřednictvím podmínek pro schválení provozního řádu!

Jednoznačně musí být uvedena podmínka, že zařízení musí splnit podmínky stanovené v § 69 - mít certifikaci splnění norem CENELEC a dále, pokud je povoleno nakládání s takovými druhy odpadů (200123) které vyžadují ještě povolení dalších složkových orgánů (odbor ovzduší MŽP) o splnění požadavků dalších zákonů, musí to být uvedeno – povolení je platné pouze v případě, že zpracovatel předloží i další potřebné souhlasy. V praxi existuje 66 firem, které mají povolení drtit chladničky s obsahem HCFC, HFC, existuje 26 vydaných povolení ke zpracování elektroodpadů chladniček a 22 souhlasů na demontáž chladniček (registrace ISOH), ale podle zákona o ochraně ovzduší jsou vydána pouze 2 povolení pro zařízení na znovuzískávání regulovaných látek z chladicích zařízení.

Navrhujeme upřesnit způsob uvádění rozsahu povolení pro jednotlivé činnosti zpracovatele, a to vždy výčtem druhů odpadů ke každé jednotlivé činnosti a neumožňovat sběr odpadů takových katalogových čísel, ke kterým není zároveň vydáno oprávnění k jejich zpracování.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

65. K příloze č. 9 – Provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení

Obecně je problém, že provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení většinou obsahuje několik různých způsobů nakládání najednou a k tomu dá celý soupis (tedy např. Sběr a výkup, a zpracování a do kódu uvede 200121, 200123, ale už není zřejmé, že zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení např. zářivky a lednice může jen sbírat, ale ne zpracovávat.

Navrhujeme v Příloze č. 9 bodu 2 za slovo „odpadů“ vložit slova „podle povoleného způsobu nakládání“.

Odůvodnění:

Viz text připomínky.

Tato připomínka je zásadní.

Faktická poznámka:

Poznámka, které jde ovšem nad rámec této vyhlášky i zákona a je spíše záležitostí minimálně evropského předpisu:

§ 29 až 31 týkající se označování baterií a akumulátorů recyklačním piktogramem, dále z pohledu jejich kapacity a nadlimitního obsahu toxických kovů **neobsahují způsob odlišení jednotlivých baterií a akumulátorů na základě jejich složení** (principu fungování), tj. zda se jedná o baterie a akumulátory olověné, lithiové, NiMh, NiCd aj. Baterie a akumulátory jsou standardizovány pro použití v určitých typech zařízení (velikost, tvar apod.), ovšem v případě jejich zpracování (třídící linky, úprava před recyklací atd.) nelze na první pohled rozeznat, o jaký typ baterie či akumulátorů se jedná a může či přímo dochází často k záměně. V praxi to znamená obtíže při recyklaci i nebezpečí v případě mechanické úpravy odpadních baterií a akumulátorů (výbuch, zahoření)